

DOSTLAR TİYATROSUNDA BULUŞMA



Dünyanın en hayran olunası zihnine sahip bilim adamı, rüyaları süsleyen bir aktris, resimleri 13 cıklet serisinde birden promosyon olarak çıkan bir beyzbolcu ve dünyayı suta durduran bir senatör... Ya da... Buluşuyla yaşanılan en büyük insahlık dramlarından birine dolaylı da olsa sebep veren da-ima yalnız bir dahi, akıl ve duyguları yok sayılan; vücuttan ibaret olarak algılanmaktan yorulmuş kır-gin bir kadın, sevdiğini paylaşmaktan bıkkın; 'nor-mal' bir aile özlemi çeken genç bir erkek ve kara-basanlarından insanları korkutarak kurtulmaya çalış-şan bir adam... Milyonlarca yıldızın altında kendini yalnız hissederek ürkemektan kendini alamadıkdan

sonra, hangi özelliğimizle, nasıl "önemsizlik" duy-gusunun hakkında gelebiliriz ki? Terry Johnson'un orjinal adı "Insignificance" (önemsizlik) olan ve Dostlar Tiyatrosu'nun "Buluşma" başlığı altında per-de açtığı oyun, seyirciye bu hazin soruyu yöneltiyor. "Buluşma", sahnenin hemen önüne sarkan bir pano ile açılıyor: New York'u görüyoruz bir gece vakti, saksafon salonun eşliğinde. Hemen ardından perde kalkıyor ve sahnede, oyun boyunca adıyla hiç anıl-mayacak olan Einstein'ın harıl harıl çalıştığına tanık oluyoruz. Zaman 1950'lerin ortası, burası bir otel odası, saatler gece yansını geçmiş... "Profesör'ün ya-



ni Einstein'ın o gece için kaldığı mekana, biraz sonra sırasıyla "Senatör" Joseph Mc Carthy, "Oyuncu" Marilyn Monroe ve "Beyzbolcu" Joe DiMaggio konuk olacak. Ve, gerçek hayatta hiç yaşanmamış bir "Buluşma" gerçekleşecek. Neden ve nasıl sorusunun yanıtını ve tabii "Buluşma"nın sonucunu ancak oyunu izleyenler bilebilir.

Terry Johnson, günümüz İngiliz tiyatro yazımının önemli adlarından biri. Prömiyeri 1982 yılında yapılan ve halen dünya sahnelerinde perde açmakta olan "Buluşma" ona şöhret kazandıran oyunu. Ülke-
miz tiyatroseveri, Johnson'ı, Freud ile Dalı'yi birlikte sahneye çıkardığı "Histeri" ile tanıyor. Benzer bir espiriden yola çıkan "Buluşma"ya, sinemaseverler de aşına: Nicolas Roeg'in yönettiği film, 1985'te, Cannes'da, İngiltere adına yarışmıştı. Bizim Filiz Of-
luoğlu'nun duru çevirisi ile izlediğimiz "Buluşma"nın metni için söylenebilecek olan, oyunun çok katmanlı ve tezli bir yapısı olduğu. Karakterlerin tümünün bilinen özelliklerini yansıtıyor seyirciye Johnson. Bunu yaparken bir yandan da onların gizli kalmış yönlerini, tarihsel gerçeklerden -örneğin Monroe'nun bir röportajda söylediği bir sözden- yola çıkarak tahmin etmeyi deniyor. Ayrıca, her biri bir felsefe tartışmasına konu olabilecek bir sürü cümle söyletiyor karakterlerinde. Buna rağmen, seyirciyi yormamayı da başarıyor. Sonuçta ilginç bir oyun çıkıyor ortaya. Özellikle, sahnelerimizde bu sezon perde açan oyunların birbirine benzerlikleri göz önüne alındığında...

Yönetmen Genco Erkal ve "Buluşma"nın oyuncularını, yazının karakterleri kurgularken yürüttüğü taktiğin bir benzerini uyguluyorlar. Herkes bildiğimiz gibi: Einstein savruk, Marilyn dışı, DiMaggio sıg, McCarty uzak... Bilmediğimiz tarafları da -tabii metnin ışığında- yavaş yavaş ortaya çıkıyor. Örneğin

Monroe'nun 'farkındalığının' farkına vanyoruz ya da Einstein'ın pişmanlığının... Genco Erkal'a, dağınık beyaz saçları ve çocuksuluğu ile Einstein rolü pek yakışıyor. Dolunay Soysert, Marilyn Monroe'yu şaşırı derecede yaşar kılıyor, fiziğın ötesinde, mimikleri -örneğin gözlerini kocaman açıp takma kirpiklerini sık sık kırptı- ve "Sugar" sesiyle -boğuk ve acelesiz-... Erdem Akakçe, karakterlerine sahicilik katmayı başarabilen aktörlerimizden. Ciklet çiğneyi-
şiyle, sert erkek pozlarıyla, duruşu, oturuşu, konuşuşuyla onun DiMaggio olduğuna tüm salon inanıyor. Ali Uyandıran da öyle; ona "kızmamak" mümkün değil.

Barış Dinçel, artık kanıksadığımız gibi başarılı bir sahne tasarımı hazırlamış "Buluşma" için.

Dekorun ana özelliği son derece şık olması, koyu sarı-krem tonlarıyla yaratılmış, Einstein'a layık bir otel odası görünümünde sahne... Sadık Kızal-ağaç'ın kostümleri hazırlarken dönemi iyi incelediği, ayrıntılardan belli. Halit Yazıcı'nın ışık tasarımı da övgüye değer. Marilyn Monroe spotu, sahnenin kıyısına konmuş küçük bir kelebek, tam da oyunun gerektirdiği gibi. Gecedden sabaha, sabah karanlığından gündüze geçişi de ıskalamamış sanatçı.

